

Aanzet

Wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord & Bokkenbuurt

STEVICE DESEMBRODEN EN KNAPPERIGE BAGUETTES
BUURTBAKKERIJ BINK BROOD
IS OPEN

NIEUWE FYSIOTHERAPEUT
*Fatemeh helpt mensen
vooruit*

FOTOGRAAF FLORIS HENDRIKS
*Op zoek naar zijn familie
in Hoograven*

SAMEN AUTODELEN
*Bram neemt het
initiatief*

MARKT VOL VERHALEN

tekst en fotografie: **Simone de Bruijn**

Tapijten, voetbalshirts, kaftans, flanellen pyjama's, schoonmaakartikelen, rugzakken, schoenen, thee-potten, pannen, speelgoed. Spaanse churros, wafels, maïskolven, mocktails en matcha's. Op de half-jaarlijkse braderie aan het Kastelenplantsoen valt van alles te halen. Wie niet komt om te winkelen, kan zich op vele andere manieren vermaken: vrouwen laten henna zetten en kinderen springen op de bungee-trampoline.

Delia, Luis en Kebik

Delia en Luis hebben samen met hun zoon Kebik een kraam vol knuffels, T-shirts, armbandjes en speelgoed. "In de weekenden zijn we bijna altijd op een markt in Nederland te vinden. Doorde-weeks werken we als havenmedewerker en schoonmaker op een school."

Bas en Yael

Als het even kan, bezoeken Bas en Yael elk half jaar de braderie met hun kinderen. "We wonen hier om de hoek en we noemen het altijd de kermis. We vinden het leuk en komen soms burens tegen. Op de braderie kopen we altijd honing, dat is echt een aanrader. Onze oudste dochter gaat nu trampolinespringen."

Azar

Azar verkoopt tapijten onder de naam Zarbia Tapijten. Hij is altijd druk. "Doorde-weeks werk ik als productieoperator in een fabriek. Daarnaast ben ik thuis aan het verbouwen: daar komt een winkel voor tapijten. Ik wilde eigenlijk bij de politie, maar door omstandigheden kwam daar wat tussen. Het leven komt zoals het komt. Dit tapijt is van 100 procent wol, meneer!"

Joanna en Jill

Voor handhavers Joanna (rechts) en Jill (links) is de braderie in de Rietveldbuurt vaste prik. Joanna is wijk-boa (buitengewoon opsporingsambtenaar) voor Utrecht-Zuid. "Wij houden toezicht op de parkeerdrukke en kijken of alles op de braderie goed verloopt. Denk aan verkeersregelaars, EHBO en of de kramen goed staan met het oog op brandveiligheid. Normaal gesproken is het veel drukker, maar door de regen is het rustig, zonde."

Kort nieuws

VERKEERSVEILIGHEID

Eind augustus is de Hooft Graaflandstraat heringericht om de weg veiliger te maken. Wegversmallingen en groenbakken moeten automobilisten duidelijker maken dat 30 km/u de maximumsnelheid is. Dit zijn tijdelijke oplossingen; over een paar jaar wordt de straat volledig nieuw ingericht omdat het riool dan vervangen wordt. Dat er nu al maatregelen zijn genomen, komt doordat veel buurtbewoners de straat als onveilig ervaren. Op 5 juli hielden bewoners een straatprotest omdat een paar dagen daarvoor een snel rijdende auto over de kop was geslagen in deze drukke straat.

35-JARIGE UTRECHTER SCHRIJFT BOEK OVER KANKER

In maart 2025 kreeg Julian Mensies uit Hoograven op 34-jarige leeftijd de diagnose lymfeklierkanker. Over de periode van de eerste klachten tot en met het herstel schreef hij het boek *34 en Kanker*. Het boek kost € 19,95, waarvan € 10,- wordt gedoneerd aan het St. Antonius Onderzoeksfonds. Meer informatie: 34enkanker.nl.

AQUARELCURSUS

Op woensdag 23 september, 20.00 tot 22.00 uur, start een nieuwe aquarelcursus in Buurtcentrum Hart van Hoograven. Voor zowel beginners als gevorderden. Meer informatie: helmavanderburgh.exto.nl.

JUBILEUMWEEK DE WATERTOREN

Restaurant De Watertoren bestaat elf jaar en viert dat van 28 september t/m 4 oktober met een jubileummenu. De chefs selecteerden elf favoriete gerechten uit de afgelopen elf jaar. Elk gerecht kost € 11,-, zie: watertorenutrecht.nl/wt-11-jaar.

FILMAVOND NFF X 030 IN DE HELLING

Op dinsdagavond 29 september worden tijdens NFF x 030 korte films vertoond in De Helling. Het programma is onderdeel van het Nederlands Film Festival. Meer informatie: dehelling.nl.

TAALWANDELING

Wie Hoograven beter wil leren kennen én Nederlands wil oefenen, kan op donderdag 8 oktober meelopen met de maandelijkse Taalwandeling. Start bij Bibliotheek Hoograven. Gratis, wel aanmelden: lsusana@bibliotheekutrecht.nl.

Marco

Marco Bos (links op de foto) is bij de organisatie van de braderie betrokken. "We organiseren dit vanuit ons familiebedrijf Marbo Promotions, dat doen we al jaren. Ik ken iedereen hier op de markt. Je moet vanmiddag terugkomen hoor, dan gaat de zon schijnen!"

Kasim

De zoete geur van maïs komt je tegemoet wanneer je in de buurt van Happy Mais komt. Kasim Bahadir verkoopt hier maïssnacks die als warme broodjes over de toonbank gaan. "We staan op allerlei locaties door het land, ook veel op kermissen. In de wintermaanden gaan we altijd voor een paar maanden naar de kerstmarkten in Berlijn."

OP DE KOFFIE BIJ GADEMAN UITVAARTZORG

tekst: Jos de Groot fotografie: Dolf de Meijer

In deze rubriek gaat Aanzet op de koffie bij een ondernemer in de wijk. Deze keer: Taco Splinter, eigenaar van Gademan Uitvaartzorg.

Wie er niet persoonlijk is uitgenodigd, loopt niet zomaar even binnen bij een rouwcentrum. Toch prikkelt het gebouw van Gademan Uitvaartzorg op de Duurstedelaan de nieuwsgierigheid. Want van de buitenkant ziet het lichtgrijs geschilderde pand met de markante lichtkoepel er wat mysterieus uit. Hoe zou het er toch uitzien daarbinnen? En wie zijn de mensen erachter? Hoogste tijd om eens op de koffie te gaan bij Taco Splinter, de nieuwe eigenaar.

“Het cliché van een kop koffie met een plak cake is allang verleden tijd”

“Mijn opa Antoon Gademan was begrafenisondernemer in Bunnik”, vertelt Taco over het familiebedrijf. “In 1994 heeft mijn moeder Fienke Gademan de zaak overgenomen en begin deze eeuw kon ze dit pand kopen. Het was voordien een postkantoor, inclusief een kluis en twee telefooncellen. Ikzelf ben jarenlang fysiotherapeut geweest, maar nu neem ik het stokje over. Daarmee gaat het bedrijf dus over op de derde generatie.”

Het bedrijf is gericht op het begeleiden van uitvaarten en heeft als extra service dit rouwcentrum waar overledenen opgebaard kunnen worden. “In principe komen we hier dus alleen als er mensen opgebaard liggen. Dan gaat het hooguit om een uurtje of twee dat we geopend zijn. Het komt ook voor dat we een condoleance-

bijeenkomst hebben of een intiem afscheid, dan zijn er soms wel 50 à 60 mensen hierbinnen.”

Daar hoort natuurlijk koffie bij. “De koffie die we nu drinken komt uit een Jura-apparaat. Koffie van versgemalen bonen, dus echt wel kwaliteit. Daarmee kunnen we als het moet in korte tijd tientallen kopjes koffie zetten. Het cliché van een kop koffie met een plak cake is allang verleden tijd. Het gaat nu vaak om broodjes, een taartje of muffin. Of bitterballen en bubbels. Alles is te organiseren tegenwoordig.”

24-UURSKAMERS

Taco vertelt dat hij momenteel druk in de weer is met de voorbereidingen van een interne verbouwing. “Ik wil het van binnen onder andere uitbreiden met twee 24-uurskamers. Zodoende is er meer plek om afscheid te nemen van overledenen die opgebaard liggen. De familie kan dan de sleutel krijgen zodat ze dag en nacht naar binnen kunnen om afscheid te nemen.” Echter, vergunningen en aannemers zijn niet zomaar geregeld, daarom mikt hij voorzichtig op een heropening over een jaar.

De noodzaak voor zo'n verbouwing wil Taco wel toelichten. “De uitvaartwereld is enorm veranderd de laatste jaren. Het is allemaal veel persoonlijker geworden. Denk aan de herdenkingsdiensten met dia's en filmpjes, de muziek die gedraaid wordt. En sinds de coronatijd hebben livestreams een vlucht genomen. Technisch moet je daarop toegerust zijn.”

Vindt Taco dat er een connectie met de buurt is? “Een deel van onze 'klandizie' komt uit de omgeving. Het kan zijn dat ze hier als kind al gewoond hebben, of dat ze het postkantoor nog goed gekend hebben. Voor hen is dit een vertrouwde plek. Maar we zijn ons ervan bewust dat de meeste wijkbewoners hier nog nooit binnen zijn geweest. Daarom, als de verbouwing voorbij is, willen we graag een open dag organiseren voor de buurt. Soms komen er al wel spontaan kinderen van de school hiernaast binnen kijken. Dat is uiteraard helemaal prima.”

Meer informatie: gademanuitvaartzorg.nl.

ROMEINSE GESCHIEDENIS OP UTRECHTSE WATEREN

tekst: Welmoed de Graaf fotografie: Niels Spinhoven

Misschien heb je hem weleens zien varen, de replica van het Romeinse rivierschip *De Meern 1*. Dit schip, eigendom van Stichting Romeinse Schepen Utrecht, wordt uitsluitend bemand door vrijwilligers. Een van hen is Marieke uit de Bokkenbuurt. Zij houdt als bootsvrouw, helemaal voor op het schip, in de gaten of er veilig gevaren kan worden.

Marieke: “Ons schip is 25 meter lang. Het is, zeker in de zomer, druk op het water. Met kano's, sups, gehuurde bootjes. Er zijn mensen die een biertje drinken of die de regels niet kennen of niet goed opletten. En dan verwachten ze niet dat er een schip van 25 meter lang aan komt varen. De kapitein zit achterop. Dus ik let op wat er achter de bochten en bruggen gebeurt, gebaar naar onze schipper wat hem te wachten staat en ik waarschuw de andere mensen op het water.”

Het schip is een replica van het Romeinse schip dat in 1997 werd gevonden bij opgravingen in De Meern. Dit schip, dat in de 2e eeuw moet hebben gevaren, werd in 2003 gelicht en is nu te bewonderen in Museum Hoge Woerd.

“Ons schip is heel precies nagebouwd. Alleen zie je op het origineel de kajuit van de schipper. Wij varen elektrisch, dus wij hebben twee 'hutjes' met daarin de motoren. Omdat hij elektrisch vaart, glijdt je echt door het water. Wij varen rondjes van ongeveer vijf kwartier, maar het voelt voor

mij als twintig minuten. Onderweg zie je mensen ook echt kijken, je krijgt veel vragen, dat is heel leuk.”

Marieke zat op een dag thee te drinken bij Koffieleute op de Westerkade, toen ze het schip zag varen. “Ik zoek altijd alles op, ik ben een 'Wikiwijsneus'. Ik zag toen ook dat ze vrijwilligers zochten. Op woensdag zag ik het schip, op donderdag heb ik gemaild, op vrijdag kreeg ik antwoord en op zaterdag heb ik voor het eerst meegevaan. Dat is nu vijf seizoenen geleden. Ik ga na de zomer ook als gids beginnen, dan wissel ik het af.”

“Je glijdt echt door het water”

VAREN IN HET DONKER

Er kunnen ongeveer 35 mensen meevaren. Aan boord leer je meer over Utrecht vanaf de Romeinse tijd tot in de nabije toekomst. In het weekend zijn er vaarten overdag. Maar er zijn ook lichtjesvaarten en die zijn volgens Marieke heel bijzonder: “We varen dan in het donker, met lantaarns op de boot. Dit doen we ook met kerst, de Kerstlichtjesvaarten. We varen richting de Stadskraan. Daar staat elke avond een ander koor dat begint te zingen als we aan komen varen. Er is warme chocolademelk of glühwein en mensen

krijgen een rondleiding door de Stadskraan. Die vaart is echt heel romantisch. Maar ook heel koud, je moet je goed aankleden. En we proberen ook nieuwe dingen uit, zoals een 'vroeg vogelvaart' om 7.30 uur 's ochtends.”

Wat Marieke altijd weer bijzonder vindt, is het varen door de eigen wijk. “Het schip wordt onderhouden op Museumwerf Vreeswijk. Als we daarnaartoe varen, of terugkomen, dan varen we langs Tolsteeg en Hoograven. Op de werf wordt geschuurd, geteerd, geschilderd. Ook dit onderhoud gebeurt allemaal door vrijwilligers. Voor mij is het mooiste het varen, helemaal voor op het schip. Maar het is ook echt wel heel gaaf dat het een Romeins schip is, die geschiedenis!”

De Meern 1 kan altijd extra vrijwilligers gebruiken. Meer informatie: demeern1.nl. Hier kun je ook terecht voor kaartjes.

FATEMEH: “IK HOU VAN MIJN PATIËNTEN”

tekst: **Jasper Vink** fotografie: **Niels Spinhoven**

In maart begon fysiotherapeut Fatemeh Heidari bij Groepspraktijk Hoograven. Ze groeide op in Iran, studeerde verder in India en koos toen voor Nederland. Mensen met lichamelijke klachten helpen, dat is haar kracht en haar passie. “Als ik niet werk, word ik ziek; ik moet patiënten behandelen.”

Hoe bevalt je baan?

“Goed. Ik heb prettige collega's en er is een warme sfeer. Ik voel me thuis.”

Wat vind je zo mooi aan je werk?

“Mensen helpen door een connectie met ze te maken, daar ligt mijn hart. Als fysiotherapeut heb ik meer contact met mensen dan veel andere zorgverleners. Ik sta dicht bij mijn patiënten.”

“Sommige patiënten spreken niet zo goed Nederlands. Bij mij kunnen ze in hun eigen taal hun verhaal vertellen. (Fatemeh begrijpt naast het Nederlands ook Turks, Perzisch, Dari, Arabisch en Engels – red.). Fysiotherapie gaat niet alleen over het lichaam; er spelen ook psychologische aspecten mee. Het helpt als je de patiënt echt begrijpt. Ik wil zien dat er iets verandert in de kwaliteit van leven. Dat iemand minder pijn heeft of zich beter voelt.”

Op je 28ste ging je naar India. Wat ging je daar doen?

“In Iran heb ik mijn bachelor behaald en in een ziekenhuis en op de universiteit gewerkt. Ik wilde verder studeren en dat deed ik in India. Daar behaalde ik mijn masterdiploma aan de medische universiteit en werkte ik drie jaar in een ziekenhuis. Toen heb ik – gelukkig – voor Nederland gekozen.”

Kon je hier gelijk aan de slag?

“Nee. Het duurde lang voordat ik mijn BIG-registratie kon krijgen, die voor fysiotherapeuten verplicht is. Mijn diploma's moesten gewaardeerd worden en ik moest een heleboel examens doen. Ik had de hoop al bijna opgegeven. Uiteindelijk heb ik veel hulp gekregen van een gepensioneerde arts en een gepensioneerde fysiotherapeut. Zij gaven mij veel informatie over de BIG-procedure en over de Nederlandse taal en cultuur. Zo kon ik mijn examens halen zonder dure cursussen te doen.”

“Het begint met vriendelijkheid”

Wat vind je moeilijk aan je werk?

“Het administratiesysteem is echt moeilijk voor mij. Je moet hier zó veel vastleggen. Dat heeft met de verzekering te maken. Vaak ben ik de hele zaterdag en de hele zondag bezig met de administratie.”

Welke culturele verschillen ervaar je?

“In India had ik één uur per patiënt en daarnaast sprak ik met collega's over patiënten en behandelplannen. Hier heb ik 25 tot 30 minuten per patiënt. Ik zou graag meer tijd voor mijn patiënten willen hebben.”

“Momenteel werk ik twee dagen per week in Hoograven en drie dagen in Overvecht. Soms merk ik in het begin dat patiënten twijfelen: kan zij mij wel behandelen? Vanaf de tweede sessie verandert dat en is er veel vertrouwen, omdat ze ervaren wat ik kan. De meesten willen zelfs geen andere behandelaar meer.”

Wat zou je je buurtgenoten willen meegeven?

“Wat er mis is in Nederland, zijn de onzichtbare gordijnen tussen mensen. De ogen die oordelen. Ik hou niet van het woord 'buitenlander'. We zijn allemaal mensen en we kunnen elkaar helpen. Het begint met vriendelijkheid. Ik hou van mijn patiënten en ik wil weten hoe het écht met ze gaat. Ik zie ze vaak als mijn familie.”

Wat is je toekomstdroom?

“Ik zou graag een revalidatiecentrum willen beginnen met een multidisciplinair behandelteam. Dan kan ik mijn kwaliteiten echt inzetten.”

HENDRIKSZOOM IN HOOGRAVEN

tekst: **Elize van Wijk** fotografie: **Floris Hendriks**

De vader van fotograaf Floris Hendriks groeide op aan de Verlengde Hoogravenseweg, in een gezin met dertien kinderen. Door de jaren verwaterde het contact tussen de broers en zussen, waardoor Floris zijn ooms en tantes nauwelijks leerde kennen. Voor zijn afstudeerproject dook hij daarom in de familiegeschiedenis en maakte het fotoboek *Hendrikszoom*.

EEN FAMILIE DIE VER WEG VOELDE

Toen Floris nog klein was, nam zijn vader hem weleens mee naar de wijk waarin hij opgroeide en vertelde hem sterke verhalen over alle avonturen die hij daar met zijn twaalf broers en zussen had beleefd. Floris: “Maar zelf had ik al die familieleden bijna nog nooit ontmoet. Ik vond het altijd jammer dat die hechte band er niet was.”

OP ZOEK NAAR FAMILIEVERHALEN

Het idee om een fotoproject over zijn familiegeschiedenis te maken, leeft al een tijdje bij Floris, toen nog student fotografie aan de kunstacademie in Utrecht. Als zijn vader ook enthousiast blijkt over het plan, zoekt hij contact met een aantal familieleden. “De eerste oom die ik benaderde, bleek thuis dozen vol met foto's en dia's van de familie te hebben staan. Bij elke foto had hij wel een verhaal, dus dat was meteen een goed begin!” Voor de bezoeken reist Floris heel Nederland door en belandt hij zelfs bij een oom in Noord-Frankrijk.

FOTOGRAFEREN ALS RITUEEL

“Uiteindelijk heb ik iedereen drie of vier keer gesproken. Bij elke ontmoeting maakte ik een foto, dat was echt een soort ritueel”, vertelt hij. In het begin bespreekt Floris vooral familieherinneringen. “Later ging ik meer sturen in de gesprekken en beelden. Hoe beleefden alle broers en zussen de band met elkaar? Ik vroeg me ook af hoe ik me verhiel tot de familiegeschiedenis, wat ik heb meegekregen en hoe hun band ook invloed had op mij.”

BIJZONDERE VONDSTEN

Een groot deel van de familie van Floris, inclusief hijzelf, is te herkennen aan een grote bos krullen. “De familieleden met krullen zijn daar ook erg trots op. Het werd dan ook een van de belangrijkste thema's in de gesprekken. Zo kwam ik erachter dat een van mijn ooms zelfs plukken van zijn krullende haar door de jaren heen heeft bewaard. Dat was echt een goudmijntje om te ontdekken!”

BEKEND IN DE WIJK

De Verlengde Hoogravenseweg kwam ook geregeld terug in de verhalen. De familie Hendriks was geen onbekende in de wijk. “Hoograven hoorde toen nog bij de gemeente Jutphaas. In 1954 werd het onderdeel van Utrecht”, vertelt Floris. “Het was eigenlijk een klein dorp en veel mensen kenden elkaar goed. Er schoof 's avonds altijd wel iemand aan om mee te eten. Dat dorpse herken ik nog steeds wel een beetje bij mijn vader.”

EEN NIEUWE FAMILIEBAND

Deze zomer presenteerde Floris het fotoboek *Hendrikszoom* in het bijzijn van een groot deel van de familie. Zijn ooms en tantes zijn enthousiast over het eindresultaat. “Met een aantal van hen heb ik nu geregeld contact, daar ben ik heel blij mee.”

Het fotoboek 'Hendrikszoom'

Het gezin Hendriks bij hun woning aan de Verlengde Hoogravenseweg 128

De verzamelde krullen van de oom van Floris

Alle gesprekken hebben Floris ook aan het denken gezet: “Mijn ooms en tantes hebben om verschillende redenen de verbinding met elkaar en met mij verloren. Daardoor besef ik nog meer hoe belangrijk ik het vind om een goede band met mijn eigen broertje te hebben.”

Ben je geïnteresseerd in het fotoboek *Hendrikszoom* of wil je meer werk van Floris zien? Neem dan contact op via floris.hendriks@hotmail.nl of 06 36 29 02 02, of kijk op: [instagram.com/florishe](https://www.instagram.com/florishe).

Wijkfoto

Voor Tommy, Samuel, Dexter, Finn, Abel, Bram en Tijn zit de zomervakantie er pas echt op nadat ze samen een hut hebben getimmerd en daar een (kort) nachtje in hebben geslapen. Samen met nog ruim 140 andere kinderen bouwden de jongens eind augustus mee aan het onvergetelijke feest dat Huttendorp Hoograven in speeltuin De Kameleon elk jaar weer is.

fotografie: Niels Spinhoven

**“Hutten-
hutten-huttendorp”**

“DIT MOET EEN CAFÉ WORDEN WAAR MENSEN ELKAAR ONTMOETEN”

tekst: **Emily Palmer** fotografie: **Marleen Schlichting**

Eind juli opende Café Tinto op de hoek van de Aquamarijnlaan en de W.A. Vultostraat. Inmiddels weten buurtbewoners de nieuwe koffiebar goed te vinden. Vlak voor de opening sprak eigenaar Ilias Ennahachi over zijn nieuwe zaak.

Twee dagen voor de opening is er nog genoeg te regelen. Terwijl hij druk aan het bellen is, geeft Ilias Ennahachi de interviewer een hand. De telefoon zal later tijdens het interview nog een paar keer gaan, maar Ilias lijkt het gewend te zijn om meerdere dingen tegelijk te doen.

Het interieur van de nieuwe koffiebar vlak bij Winkelcentrum Smaragdplein is al af. Dankzij de natuurlijke tinten, de witte bar en houten stoelen ziet het er fris en knus uit. "Mooi hè", zegt Ilias nadat hij het telefoongesprek heeft beëindigd. "Een beetje Scandinavisch." Hij heeft de verbouwing zelf geregeld en gezorgd voor de aankleding. Op de tafels staan spellen vier-op-een-rij. "Voor als mensen wel contact willen, maar het gesprek nog niet zo makkelijk op gang komt. Om het ijs te breken."

Je bent professioneel kickbokser en negenvoudig wereldkampioen. Ben je daar nu dan mee gestopt?

"Nee hoor, ik train nog steeds twee keer per dag. Maar binnenkort maak ik de overstap naar MMA, mixed martial arts. Ik ben toe aan iets nieuws, een nieuwe uitdaging."

Ilias is geboren en getogen in Hoograven, en hij is twee keer tot sportman van het jaar uitgeroepen in de gemeente Utrecht. Toch is hij in Marokko, het land waarvoor hij als sporter uitkomt, een stuk bekender dan hier.

Je hebt wel een eigen Wikipediapagina.

"O ja? Dat wist ik niet."

Daar is te lezen dat hij wedstrijden won in bijvoorbeeld Spanje en Thailand. Naast sporter is Ilias al langer actief als ondernemer. Zo heeft hij zo'n zes jaar geleden samen met zijn broer het Ontwikkelcentrum Utrecht (OCU) opgericht, een zorgorganisatie die jongeren op meerdere gebieden ondersteuning biedt. Zijn broer runt het centrum en zelf is hij nog op de achtergrond betrokken.

En nu open je je eerste koffiezaak.

"Inderdaad! Toen dit pand vrijkwam, wist ik meteen dat dit het moest worden."

Het pand, waar eerst een Beauty Clinic zat, en daarvoor een commerciële aanbieder van coronasneltesten en PCR-testen, heeft nu een horecabestemming gekregen.

Wat vinden de bovenburen ervan dat er nu een koffiebar komt?

"Dat vinden ze heel leuk. Er wonen hier veel studenten. Mensen die langslopen, zeggen nu al dat dit café een aanwinst is voor de wijk. Ook onze medewerkers komen trouwens uit de buurt. Weet je, ik hou van gezelligheid. Dit moet een café worden waar mensen uit de buurt elkaar ontmoeten, met elkaar kletsen."

Je mag er ook zitten werken. En met mooi weer kun je buiten zitten; de vergunning voor een terras is aangevraagd. Tijdens het gesprek maakt een vriend van Ilias de webshop in orde. Vol trots laat hij op zijn laptop zien wat ze verkopen. Op de kaart staan zoetigheden als croissantjes, kaneelbroodjes en de populaire 'viral fruits' (luxegebakjes die eruitzien als echt fruit en die het goed doen op Instagram), allerlei soorten koffie natuurlijk en hippe drankjes.

En matcha. Dat is echt een trend, hè? Hou je daar zelf ook van?

"Nou, ik drink liever cappuccino", lacht Ilias.

Tussen zijn trainingen door zal hij dus regelmatig langskomen voor een kopje koffie. En voor de gezelligheid natuurlijk!

Café Tinto is te vinden op Aquamarijnlaan 17b en iedere dag geopend van 9.00 tot 17.00 uur. Meer informatie: cafetinto.nl.

WARMTE-ONGELIJKHEID

De Inverter is de slimme airconditioner van Mitsubishi. Veel meer dan een airconditioner. Een duurzame alleskunner, if you will. Die volgens het boekje ook nog eens erg goed opgaat in een modern interieur.

Hij kan presteren zonder veel geluid te maken. Hij kan het aantal graden in de ruimte uitlezen en zijn gedrag daarop aanpassen. Hij kan lucht zuiveren. Hij kan zichzelf schoonmaken. Hij snapt tijd. Hij heeft een ledscherm en laat z'n standen zien aan de hand van een sneeuwvlokje en een zonnetje.

Eén dingetje maar: hij koelt niet.

Alle containerwoningen zijn opgeleverd met deze airco en nergens werkt die. *Hij is niet aangesloten, alleen aan de warmtepomp.* Legt iemand uit in de groepsapp. Een ander bevestigt. Mijn zus noemt het warmte-ongelijkheid. Het is de laatste tijd in het nieuws. Het schijnt een crisis te zijn die vooral de sociale huur treft. Noem mij één crisis die alleen de allerrijksten trof, zeg ik ongezellig.

Elk nadeel heeft z'n voordeel. Mijn buurvrouw kijkt niet op als ik een maand ervoor in m'n onderbroek buiten sta om naar het onweer te kijken. Te warm voor kleding, begrijpen we van elkaar. Samen kijken we hoe wekenlange opgestapelde hitte boven ons tot ontploffing komt. Het waren niet te harden weken maar het had óók wel wat, dat iedereen zo in hetzelfde schuitje zat.

Ik kijk opzij en zie een aircopijp ter grootte van een dode olifantenslurf naast haar benen op de drempel naar buiten liggen. Echt een aanrader, zegt ze. Niet zo duur ook.

Wij kijken naar het once-in-a-lifetime-onweergeweld.

Jonas
vandalen.nl

Jonas van Dalen schrijft over zijn ervaringen als containerbewoner aan de Pagelaan

SAMEN MET JE BUREN AUTO'S DELEN

tekst: Jasper Vink fotografie: Niels Spinhoven

Je ziet ze op allerlei plekken staan: rode deelauto's van Greenwheels en witte van MyWheels. Ook kun je auto's van buurtgenoten huren via SnappCar. Genoeg keus zou je zeggen. Toch meldden zich in korte tijd zo'n 130 mensen aan voor de groepsapp van Bram Eigenhuis. Hij woont in Hoograven en nam het initiatief voor een deelautocoöperatie: een groep buurtbewoners die samen auto's leasen en gebruiken.

Hoe kwam je op het idee?

"Een oud-collega heeft zo'n deelautocoöperatie opgezet in Nijmegen-Oost, met hulp van DEEL, een organisatie die buurtcoöperaties begeleidt. Dat is een groot succes. Toen dacht ik: dat zou hier toch ook moeten lukken?"

Een eigen auto is toch handig, meneer Eigenhuis?

"Zeker! Daarom wilde ik goed weten hoe het werkt. Wat kost het? Is er altijd een auto beschikbaar? Wat als je kinderstoeltjes hebt, een fietsendrager, of een hond? Dat zijn voor veel mensen belangrijke vragen. Gelukkig is dit allemaal geen probleem."

Wat is het voordeel van zo'n coöperatie?

"Autodelen kan je al gauw duizenden euro's per jaar schelen. Deze coöperatie hoeft bovendien geen winst te maken, zoals commerciële partijen. Deelnemers bepalen samen de tarieven en delen de kosten. Zo kun je ook met elkaar afspre-

ken hoe je omgaat met kinderstoeltjes of schoonmaak."

Waar komt jouw drive vandaan?

"Als ik ergens enthousiast van word, dan duik ik erin. Ik vind het leuk om met een groep mensen iets voor elkaar te krijgen. Daarom stond dat ook bovenaan mijn flyer: autodelen met je burens is toch leuk?! De verbinding in de buurt versterken en duurzamer rijden spelen ook mee."

Hoe staat het er nu voor?

"We zijn lekker op weg. Inmiddels willen 30 mensen daadwerkelijk autodelen en 48 mensen doen misschien mee. Genoeg om te starten!"

Wat zijn de voornaamste obstakels?

"Laadpalen en parkeerplekken. Elektrische auto's zijn logisch, maar het stroomnet in Utrecht zit vol. Een deel van de laadpalen is bovendien al toebedeeld aan bedrijven. Op dit moment lijkt het erop dat we inderdaad laadpalen en parkeerplekken toegewezen krijgen, de gemeente is heel positief."

Waarom?

"De gemeente wil minder auto's, minder vervuiling, meer groen, meer saamhorigheid. Via zo'n coöperatie kun je hieraan bijdragen. Bovendien wordt elektrisch autorijden zo betaalbaar voor mensen met lagere inkomens. De gemeente overweegt om autodelen te stimuleren via de U-pas. Dat zou prachtig zijn, toch?"

Hoe gaat het nu verder?

"Op 12 oktober is de tweede informatiebijeenkomst. Iedereen die wil, kan komen. De gemeente is er ook bij om uitsluitel te geven over parkeerplekken, laadpalen en subsidie. Dan wordt het echt concreet. Op dit moment ga ik ervan uit dat we begin 2027 met de deelauto's rondrijden."

Kun je je nog aanmelden?

"Ja, je kunt je doorlopend aanmelden. Nu gaat dat via de WhatsAppgroep. We starten met een proefperiode van zes maanden, omdat het voor alle deelnemers een flinke verandering is. Je betaalt dan 25 euro per maand voor het lidmaatschap plus de gebruikskosten voor de auto, naar verwachting gemiddeld 50 cent per kilometer. Daarna beslis je of je door wilt. Het is dus geen punt als je twijfelt."

"Tijdens de proefperiode kun je je eigen auto stallen bij de gemeente. Dan betaal je tijdelijk geen verzekering, wegenbelasting, parkeervergunning enzovoort. Maar dat hoeft niet. Je kunt er ook voor kiezen om je eigen auto te blijven gebruiken en daarnaast af en toe een deelauto te pakken."

Wanneer is dit project voor jou geslaagd?

"Als het stáát. Mijn eerste doel is 25 huishoudens en 4 à 5 deelauto's. En dan hoop ik dat het project doorgroeit en in meer wijken tot stand komt."

INTERESSE?

Scan de QR-code om lid te worden van de WhatsAppgroep van Bram.

KANEELBROODJES EN PRAATJES

tekst: Simone de Bruijn fotografie: Dolf de Meijer

Wanneer de rode vlag met "Er is brood" erop wappert bij Rotsoord 32, weet je dat buurtbakkerij Bink Brood open is. Dat is sinds eind augustus op vaste dagen: woensdag, vrijdag en zaterdag.

Het gezicht achter Bink Brood: Sytske Weidema. Het leek Sytske een goed idee als de interviewer van Aanzet om 6 uur 's ochtends langs zou komen. Zo gezegd, zo gedaan en op een vroege woensdagochtend in augustus maakt ze lachend het hek open en gaat voor naar haar knusse bakkerij. De geur van versgebakken broden voelt als een warm welkom.

OMGOOIEN

Sytske besloot haar werkende leven om te gooien, vertelt ze terwijl ze suiker over kaneelbroodjes strooit. "Door persoonlijke omstandigheden realiseerde ik me dat ik nog een half werkend leven voor me had. Ik was ruim twintig jaar werkzaam als conservator en projectmanager bij het RKD – Nederlands Instituut voor Kunstgeschiedenis. Dat was een leuke baan. Ik beoordeelde onder meer zeventiende-eeuwse Nederlandse stillevens en ik werkte met onderzoekers wereldwijd aan databases over technisch onderzoek naar schilderijen, zoals die van Rembrandt. Maar ik had nog een passie: brood bakken."

VAKANTIE

Die passie begon als hobby. "Elf jaar geleden begon ik in mijn zwangerschapsverlof thuis met desembrood bakken." Het begon te kriebelen en na een stage bij bakkerij Lavett volgde Sytske in 2024 een boulangerie-opleiding. "Vijf dagen in de week ging ik naar Zaandam. Iedere dag voelde als vakantie. Het leuke was dat ik aan het eind van de dag met allemaal lekkers thuis kwam, dat deelde ik uit in de wijk."

BUURTBAKKERIJ

Na de opleiding werkte Sytske bij verschillende bakkers in Utrecht. Ondertussen droomde ze van het openen van een eigen buurtbakkerij, maar de vraag was: waar? "Ik vond Tafelboom altijd al een prachtige plek. Het is er groen en het is een duurzaam bedrijf met mooie houtproducten. Het ademt ambacht, net als brood bakken. Een mooie verbinding is ook dat mijn vader timmerman was. Tijdens mijn opleiding bracht ik er soms brood. Op den duur vroeg Egbert, initiatiefnemer van Tafelboom, of ik hier een bakkerij wilde openen. Alsof het zo had moeten zijn!"

WIJKGENOTEN

Wat volgde, waren maanden van hard werken waarin ook wijkgenoten hun handen uit de mouwen staken. "Tafelboom heeft het werkblad gemaakt, ik heb hulp gehad van een timmerman uit de wijk, iemand heeft geholpen met de wateraansluiting, een buurvrouw heeft het logo ontworpen. En wijkgenoten hebben me aangemoedigd om deze stap te zetten. Ik had hier niet gestaan zonder alle support."

VROEG

Eind juni was het zover: Sytske begon met het maken van desembroden, baguettes, ciabatta's, kaneelbroodjes en focaccia's vanuit haar eigen bakkerij. Haar wekker gaat vroeg en ze maakt lange dagen. "De ochtenden hebben iets magisch. Vaak zitten rond half zeven de laatste broden in de oven en neem ik een moment om buiten te zitten, alsof de stad dan van jou is."

PRAATJE

Er is veel animo voor de bakkerij: in de WhatsAppgroep die ze startte zaten in korte tijd bijna vijfhonderd mensen. Regelmatig staat er een rij. "Ik zie dat mensen een praatje maken met elkaar, dat is precies wat ik hoopte. Zelf vind ik het ook leuk om een praatje te maken, iedereen is welkom hier op het erf van Tafelboom. Mijn zevenjarige zoon is hier vaak op zaterdag en speelt dan of helpt een beetje mee."

RODE TUINBROEK

En vanwaar de naam Bink Brood? "Toen ik zeven jaar oud was, had ik een rode tuinbroek met een knalgele zon. Dat was mijn lievelingsbroek van het merk 'Binkie'. Ik was een vrolijk kind. Die naam doet me denken aan een fijne jeugd. Tegelijkertijd vind ik Bink een stoere naam: een passende naam voor een stevig en gezond desembrood."

Bink Brood is te vinden op Rotsoord 32 en is geopend op woensdag, vrijdag en zaterdag van 9.00 tot 14.30 uur. Meer informatie: [instagram.com/binkbrood](https://www.instagram.com/binkbrood).

OVER AANZET

Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Aanzet is een uitgave van de Stichting Wijkkrant Aanzet en verschijnt vijfmaal per jaar.

NIEUWS OF ACTIVITEITEN MELDEN?

Mail naar redactie@wijkkrantaanzet.nl of schrijf naar:
Redactie Aanzet,
p/a Duurstedelaan 105,
3525 AP Utrecht
www.aanzetnet.nl

REDACTIE

Simone de Bruijn, Loulou Edelman, Welmoed de Graaf, Jos de Groot, Dolf de Meijer (fotografie), Emily Palmer, Marleen Schlichting (fotografie), Niels Spinhoven (fotografie), Jasper Vink, Elize van Wijk en Sophia Zürcher

MET MEDEWERKING VAN

Jonas van Dalen, Floris Hendriks, Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries

VORMGEVING

Yvon Schuurmans, summumontwerp.nl

OPLAGE

5.500 exemplaren

DE VOLGENDE AANZET

Verschijnt in november 2026

BESTUUR

Jos de Groot (voorzitter), Loulou Edelman (secretaris) en Jantien de Boer (penningmeester)

Aanzet wordt gemaakt met steun van het Initiatievenfonds

OPHAALPUNTEN

Bibliotheek – Smaragdplein 100
Camping Ganspoort – Helling 87
Buurtcentrum Hart van Hoograven – 't Goylaan 77
Treffpunt Nieuw Plettenburgh – Oud-Wulvenlaan 6
Nieuw Rotsoord – Briljantlaan 101
De Saffier – Saffierlaan 8

tekst: **Joop-Maris Vollering** en **Eveline de Vries** fotografie: **Marleen Schlichting**

In Bovenlangs gaan Joop-Maris en Eveline langs bij de eerste etage en hoger in Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Op de derde verdieping aan de Opaalweg ontmoeten ze Thomas.

Hoe heet je en hoe oud ben je?

"Ik ben Thomas en ik ben 24 jaar."

Wat voor werk doe je of welke opleiding volg je?

"Ik doe de lerarenopleiding geschiedenis en ga komend jaar stage lopen op het Christelijk Lyceum Zeist."

Met wie woon je hier?

"Ik woon met zeven huisgenoten, wat ik erg gezellig vind. We delen de keuken, woonkamer en het balkon."

Hoelang woon je al in de wijk?

"Nu bijna een half jaar, hiervoor woonde ik in een flat van het TWC, het Tuindorp-West Complex."

Wat vind je leuk en minder leuk aan Tolsteeg?

"Wat ik heerlijk vind, is dat ik om de hoek zit van het Beatrixpark. Ik loop in een minuutje zo het park in. Dat is lekker rustig, niet zo druk als de centrale parken. Ik hou van groen en daar kan ik lekker wandelen. Daar geniet ik het meest van. Er is niks minder leuk. Ik heb nergens echt last van en ben snel tevreden. Ik heb wel last van muggen, maar daar kan Tolsteeg niks aan doen."

Wat voor soort dingen doe je zoal in de wijk?

"Ik doe hier boodschappen op het Smaragdplein, voornamelijk bij de Lidl, en

ik wandel hier ook. En ik ga af en toe naar de Rehobothkerk."

Wat heb je vanmorgen gegeten?

"Ik heb een lekker drinkyoghurtje gehad met frambozensmaak."

Wat heb je vandaag gedaan waar je gelukkig van werd?

"Ik ben vanochtend naar mijn broer gefietst om een tentje op te halen en daarna naar mijn andere broer, omdat we dit weekend samen in de Ardennen gaan wandelen."

Met wie zou je weleens wat willen drinken?

"Als ik één iemand zou mogen kiezen, dan zou dat Jezus zijn. Ik zou zijn mening willen horen over het geloof nu, over hoe we nu geloven. Of dat is zoals hij het bedoelde en wilde, of we het een beetje juist doen. En wat hij bijvoorbeeld van het homohuwelijk vindt."

Wat zie je als je naar buiten kijkt?

"Ik zie nu heel veel groen, maar als het groen er niet is, zie ik de Waterlinieweg en zie ik de auto's langskomen."

Wat vind je ervan om op de derde etage te wonen?

"Ik vind het heerlijk, omdat ik zonder zorgen mijn ramen open kan laten staan als ik even boodschappen ga doen. Ik ben dan niet bang dat er iemand naar binnen klimt."

WIJKKUNST

tekst: **Sophia Zürcher** fotografie: **Marleen Schlichting** en **Niels Spinhoven**

In plantsoenen, op pleinen, aan muren. Onze wijk staat vol kunst – dag en nacht gratis toegankelijk. Wat zijn de verhalen achter deze kunstwerken in de openbare ruimte?

Drie weken lang stonden ze op de steigers te schilderen in de Bokkenbuurt: Nanski Punanski (artiestennaam van Nanna de Jong) en haar zusje Flora de Jong, die ook kunstenaar is. Ze maakten soms wel dagen van twaalf uur. "Gelukkig schreewden veel passanten naar boven: het wordt geweldig, keep it going, jullie doen het zo goed! Dat motiveerde. Buurtbewoners kwamen koekjes en thee brengen, zelfs flessen wijn op vrijdagmiddag." Na een oproepje op Instagram kwamen zelfs onbekenden een dagje meeschilderen.

Deze betrokkenheid past bij het kunstwerk dat nu op een gebouw van SSH Student Housing aan de Kariboestraat staat. Het is een ode aan mensenrechten. Nanna: "Kijk, bijna iedere figuur heeft een hand op een schouder of been van een ander. Het kunstwerk gaat ook over verbondenheid en samenleven."

Nanna beeldt hier mensen af die doorgaans over het hoofd worden gezien, onder wie vrouwen, mensen met een beperking en mensen uit de queer gemeenschap. Het is een enorm werk, het beslaat 100 vierkante meter. Zoals Nanna

het zelf treffend zegt: "Ik laat mensen opkijken naar groepen mensen waar vaak op wordt neergekeken."

De aanleiding voor de schildering was het 75-jarig bestaan van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens in 2023. Op 10 december 1948 legden de Verenigde Naties vast dat alle mensen vrij en gelijk in waardigheid en rechten worden geboren. Alle mensen moeten gelijk behandeld worden, omdat ze mensen zijn (ongeacht ras, geslacht, beperking etc.). Het College voor de Rechten van de Mens wilde dat jubileum vieren met een muurschildering en gaf de opdracht aan Nanna, omdat inclusiviteit en diversiteit belangrijke thema's in haar werk zijn.

Wist je dat je het werk van Nanski Punanski ook op de weg kunt tegenkomen? Naast illustraties en muurschilderingen beschildert zij namelijk ook camperbusjes met haar kenmerkende vormen en kleuren. Meer informatie: nannadejong.com en [instagram.com/nanskipunanski](https://www.instagram.com/nanskipunanski).

Het duurde vervolgens meer dan twee jaar voordat een geschikte muur was gevonden. "We hebben opties gehad, maar omdat er een transvrouw wordt afgebeeld, werd het ontwerp in sommige wijken door bewoners afgekeurd", vertelt Nanna. Zo zie je maar: er is nog werk aan de winkel als het gaat om gelijke behandeling.

Die transvrouw is te herkennen aan haar armbandje met de kleuren van de transgender vlag (lichtblauw, roze en wit). Ze beklimt een ladder die naar een gebroken glazen plafond leidt. "Het glazen plafond is een onzichtbare grens die vrouwen of minderheden bij grote bedrijven kan belemmeren om door te groeien en de top te bereiken. Dit plafond is zojuist gebroken en je ziet nog net een vrouwenvoet door het gat gaan. De transvrouw beklimt nu ook die ladder."

Het schilderen was nogal een karwei. Tegen de tijd dat alle vergunningen rond waren, was het paringsseizoen van de egels begonnen. De bosjes voor de muur mochten daarom niet gekapt worden, waardoor er geen elektrische hoogwerker bij kon. Nanna moest dus vanaf hoge stei-

Celebrate diversity!

Gemaakt door: Nanski Punanski (Nanna de Jong)
Waar: Kariboestraat 53
Onthuld: 2026

gers werken. "Daardoor stond ik veel dichterbij op de muur en kon ik geen overzicht houden. Het was ook fysiek zwaar om steeds met verfpotten alle ladders op en af te gaan." Egels zag ze uiteindelijk niet. Daarom schilderde ze er zelf maar eentje, rechtsonder, bij haar handtekening.

FUN2BEFIT

Steeds meer kinderen zitten een groot deel van de dag stil. Op school, thuis, achter een scherm of tijdens het spelen. Daardoor bewegen ze soms minder dan goed voor ze is, terwijl bewegen juist belangrijk is voor energie, groei en hoe je je voelt.

Daarom is er Fun2befit, een sportief en vrolijk traject voor kinderen van 6 tot 9 jaar. Het is bedoeld voor kinderen die wat extra steun kunnen gebruiken om meer te bewegen en stap voor stap gezondere gewoontes op te bouwen.

In de lessen staan spel en beweging centraal. Kinderen rennen, springen, spelen samen en doen allerlei leuke opdrachten die passen bij hun leeftijd. Het voelt vaak als spelen, terwijl ze ondertussen ongemerkt sterker, fitter en handiger worden in bewegen.

Naast het bewegen is er ook aandacht voor andere belangrijke onderwerpen die invloed hebben op hoe een kind zich voelt en ontwikkelt. Op een

eenvoudige en begrijpelijke manier leren de kinderen bijvoorbeeld waarom genoeg slapen zo belangrijk is en hoe dat helpt om energie te hebben. Ook gaan we in op gezonde voeding, in de vorm van kleine, haalbare keuzes die goed voelen.

Het doel van Fun2befit is dat kinderen niet alleen meer gaan bewegen, maar ook beter gaan snappen hoe hun lichaam werkt en wat hen helpt om zich goed te voelen. Vaak zie je dat ze hierdoor meer zelfvertrouwen krijgen, trots worden op wat ze kunnen en met meer plezier actief worden, ook buiten de lessen om.

Fun2befit is daarmee meer dan sport alleen. Het is een traject waarin kinderen spelenderwijs groeien, zowel lichamelijk als in hun dagelijkse gewoontes, op een manier die leuk, haalbaar en positief is.

Fun2befit vindt vanaf 29 oktober 2026 elke donderdag na schooltijd plaats in Buurthuis Hart van Hoograven. Past deze activiteit goed bij uw kind of wilt u meer weten? Stuur dan een berichtje naar Jelmer Ott (jelmer.ott@sportutrecht.nl) of kijk op doemeeinutrecht.nl.

BUURTUREN WIJKBUREAU

Hebt u vragen over uw buurt, wilt u iets melden of hebt u een goed idee voor uw wijk? Dan kunt u terecht bij het wijkbureau. Kom langs bij een van onze BuurtUren (kijk op www.utrecht.nl/zuid voor locatie, data en tijden). Bel 14 030 of stuur een mail naar zuid@utrecht.nl.

SPREEKUR WIJKWETHOUDER

Dennis de Vries is de nieuwe wijkwethouder voor de wijk Zuid. De wijkwethouder houdt ongeveer één keer per maand wijkspreekuur. Hier bent u welkom met vragen en ideeën die te maken hebben met de wijk Zuid. Het eerstvolgende wijkspreekuur is op woensdag 7 oktober 2026 om 10.00 uur in Buurthuis Hart van Hoograven. Het is fijn als u zich wilt aanmelden. Dat kan via 14 030 of per e-mail zuid@utrecht.nl.